

“मीठे बच्चे— बाबा समान ईश्वरीय सेवाधारी बनेर आसुरी समाजलाई दैवी समाज बनाउने सेवा गर, सेवाको सोख राख।”

प्रश्न:— कति बच्चाहरूले पुरानो दुनियाँलाई बिर्सिन चाहेर पनि बिर्सिन सक्दैनन्, त्यसको कारण के हो?

उत्तर:— उनीहरूको कर्म बन्धन धेरै कडा छ। यदि नयाँ दुनियाँमा बुद्धियोग लाग्दैन, बुद्धि बारम्बार पुरानो दुनियाँतर्फ भागिरहन्छ भने भनिन्छ यसको तकदिरमा छैन अर्थात् यसको कर्म नै खोटो छ।

प्रश्न:— कुनचाहिँ स्वाद आएपछि तिमी सेवा विना रहन सक्दैनौ?

उत्तर:— रहमदिल बन्ने स्वाद। जसलाई ज्ञानको स्वाद आएको छ, उनीहरू नै रहमदिल बन्न सक्छन्। रहमदिल बच्चाहरू सेवा विना रहन सक्दैनन्।

गीत:— तू प्यार का सागर है

ओम् शान्ति। यो अक्षर जुन सुन्यौ ‘तू प्यार का सागर है’। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— उहाँ बाबा सबैभन्दा प्यारो हुनुहुन्छ। बाबालाई जब याद गर्छौ, तब वर्सा याद आउँछ। जसलाई बाबा याद आउँछ, निश्चय भएमा अवश्य खुशी हुन्छ। शिवको मन्दिरमा पनि गए भने शिवलिंगलाई शिवबाबा भन्छन्। तर उनीहरूलाई यति खुशी किन हुँदैन? उनीहरूले त शिवलिंगमा दूध, फल, फूल आदि चढाउँछन्। तिमीले त दूध आदि चढाउने आवश्यकता नै छैन। निराकार भगवान्, उहाँ त पिता हुनुभयो नि। भक्तहरूको भगवान् उहाँ रचयिता पनि हुनुहुन्छ। उहाँले यस मनुष्य सृष्टिलाई रच्नु भएको हो। यो पनि गाइएको छ— जति तिमी बच्चाहरूलाई खुशीको पारा चढ्छ, त्यति अरू कसैलाई चढ्दैन। भगवान्को नाम सुन्ने बित्तिकै तिमी रोमाञ्च खडा हुन्छ। बुद्धिमा आउँछ— पिताबाट मलाई घरको पनि वर्सा मिल्छ र बाबाको सम्पत्तिको पनि वर्सा मिल्छ। बच्चाले त पिताको घरमा नै जन्म लिन्छन्, यसमा कुनै हेरफेर हुन सक्दैन। वर्साको रूपमा कारखाना, जमीन आदि बाहिर यहाँ-वहाँ रहन्छ। घर पनि वर्सा त हो, तर सम्पत्तिको हेरफेर हुन्छ। घरलाई अचल सम्पत्ति भनिन्छ। सम्पत्तिलाई चल सम्पत्ति भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी बाबाको घरको मालिक बन्छौ, जुन कहिल्यै हेरफेर हुन सक्दैन। स्वीट होमको हेरफेर हुँदैन। बाँकी राजाई त कति हेरफेर हुन्छ। त्यो चल हो, त्यो अचल हो। मुक्तिधाम अचल हो। यहाँ त हेरफेर हुन्छ। सूर्यवंशीबाट चन्द्रवंशी, वैश्यवंशीमा आउँछन्। मुक्ति र जीवनमुक्ति। तिमी बच्चाहरू बाबाको सम्पत्तिको मालिक बन्छौ। जान्दछौ— बाबाको जुन अचल सम्पत्ति छ त्यसको त सबै मालिक बन्छन्। बाँकी जुन चल सम्पत्ति छ त्यो बच्चाहरूलाई नम्बरवार मिल्छ। तिमीलाई सबैभन्दा धेरै राम्रो सम्पत्ति मिल्छ। स्वर्गमा तिमीले राज्य गर्छौ। चार युग जुन छन्, तिनमा त ब्राह्मण कुल नै मुख्य हो। जो देवी-देवता धर्मका छन्, सबैले त सारा चक्र लगाउँदैनन्। त्यसैले यस धर्मका कोही अरू धर्ममा परिवर्तन भएका छन् भने निकलेर आउँछन्। क्रिश्चियन धर्ममा, बुद्ध धर्ममा धेरै परिवर्तन भएका छन् ती सबै निकलेर

आउँछन्। यस्ता धेरै परिवर्तन भएका छन्। देखिन्छ— कुनै समय यस्तो पनि आउनेछ, यो जुन ज्ञान छ, यसलाई जो कसैले पनि बुझ्न सक्छ। यस सृष्टिचक्रलाई जान्नु त सामान्य कुरा हो। जतिसुकै मन्दबुद्धि भए पनि बुद्धिमा त यो आउँछ नि। यस्तो होइन— सृष्टिचक्रलाई जान्नाले सर्वगुण सम्पन्न बनिन्छ। यो त पढाइ हो। त्यो हो हदको पढाइ, यो हो बेहदको पढाइ। केवल तिमीलाई थाहा छ। तिम्रो बुद्धिमा यो रहन्छ— यो चक्र कसरी घुम्छ? अरू धर्म त पछि आउँछन्। यो ज्ञान धेरै सहज छ। कसैले त मुश्किलले बुझ्छन् तर फेरि यति योगी बन्नु छ। सबैले उहाँलाई याद गर्छन्। सृष्टिचक्रलाई जान्नु छ तर त्यो अवस्था पनि त चाहिन्छ नि। सर्वगुण सम्पन्न बन्न मेहनत लाग्छ। कुनै न कुनै विघ्न आउँछ। स्वयं पनि भन्छन्— ममा मीठो बोल्ने गुण छैन। पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। लक्ष्य-उद्देश्य त सामुन्ने छ। बाबाले हिजो राति पनि सम्झाउनु भयो, तिमीले लेख्न सक्छौ— हामीले ५ हजार वर्ष पहिले जसरी फेरि यो राजयोग सिकिरहेका छौं। जहाँ पनि प्रदर्शनी वा प्रोजेक्टर देखाउँछौ— यो अद्भुत कुरा अवश्य लेख्नुपर्छ— ५ हजार वर्ष पहिले जसरी फेरि तपाईंलाई म यस प्रदर्शनीद्वारा राजयोग सिक्नको लागि युक्ति बताउँछु।

बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै श्रीमतद्वारा यो पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। उनीहरूले त भन्छन्— कल्पको आयु नै लाखौं वर्षको छ। कलियुग त अहिले बच्चा छ। तिमीले भन्छौ— हामी ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै दैवी स्वराज्य पद पाउनको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। त्यसैले मनुष्य आश्चर्य खान्छन्— यिनीहरूले के लेख्छन्? यदि उनीहरूले लाखौं वर्ष भयो भनेमा सोध— देवताहरूको यति जनसंख्या कहाँ छ! हिन्दुको जनसंख्या कम निस्कन्छ। हिन्दु अरू-अरू धर्ममा बदलिएका छन्। हिन्दु नै कति मुसलमान बनेका छन्। उनीहरूलाई शेख भनिन्छ। यस्ता पनि धेरै छन्। कोही त आफूलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्मको मान्दै पनि मान्दैनन्। आदि सनातन हिन्दु धर्म भनिदिन्छन्। तर हिन्दु धर्म त आदि सनातन थिएन। तिमीले अखबारमा पनि राख्न सक्छौ, पत्रिकामा त कुरै भएन। अखबार त लाखौंको संख्यामा छाप्छन्। हो उनीहरूले पैसा त धेरै लिन्छन्। बुझ्नाएपछि उनीहरूले राख्छन्। चक्र पनि राख्न सक्छन्। बाबाले जुन प्रश्न लेख्नु भएको थियो— गीताको भगवान् कृष्ण कि शिव? त्यो अखबारमा राख्न सक्छौ। कहिले खर्च दिएर राख्ने, कहिले त्यसै पनि दिन्छन्। राम्रो अखबारमा छपाऊ, तर सधैं आयो भने मनुष्यका आँखा खुल्छन्। एक पटक राख्यो कसैले पढ्यो, कसैले नपढ्न पनि सक्छन्। सधैं राख्नेले मनुष्यका आँखा खुल्छन्। फेरि आएर ज्ञान बुझ्छन्। पुरुषार्थ गर्न पनि कति मेहनत लाग्छ। मायाको तुफान धेरै आउँछन्। मेहनत त छ नि। अखबारमा राख्नु, प्रदर्शनी गर्नु छ। प्रदर्शनी त एउटा गाउँमा हुन्छ। अखबार चारैतिर जान्छ। सारा दिन नै विचार चलिरहन्छ। वर्णन गर्नु पर्ने हुन्छ— के गर्ने? कसरी सेवालाई अगाडि बढाउने? तिमी हौ सच्चा-सच्चा ईश्वरीय सेवाधारी बच्चाहरू। समाजको सेवा गर्नु, यो सहयोग हो नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— ती सबै आसुरी सोसाइटी हुन्, अब तिनीहरूलाई दैवी सोसाइटी बनाउनु छ। सारा दुनियाँको सोसाइटीलाई स्वर्गमा पुर्‍याउनु छ। सारा दुनियाँको नाउ डुबेको छ। दुनियाँ पहिले स्वर्ग थियो। अहिले नर्क बनेको छ। यो चक्र कसरी घुमिरहन्छ। ड्रामा हो नि। जब स्वर्ग हुन्छ तब नर्क हुँदैन। कहाँ गयो? तल। ड्रामालाई फेरि घुम्नु छ। यो चैतन्य ड्रामा हो। सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड जुन कर्म

हुन्छ, यो तिम्पो बुद्धिमा छ, अरू त कसैले पनि बुझ्न सक्दैन। ड्रामालाई बुझ्ने हो भने फेरि यो कल्प लाखौं वर्षको कुरा रहन सक्दैन। स्वस्तिका पनि बिलकुल ठीक निकालिएको छ। स्वस्तिकाको पूजा पनि गर्छन्। तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन— यो के चीज हो? अर्थ केही छैन। त्यसैले यो चक्रको बारेमा सम्झाउनु पर्छ। तिम्पो बुद्धिमा यो चक्र घुमिरहन्छ। तिमीले भन्दछौ— हामी मनुष्यबाट देवता, नरबाट नारायण बनिरहेका छौं। यो राजयोग हो। त्रिमूर्तिको चित्र त सारा दिन बुद्धिमा रहन्छ। ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको राजाई मिल्छ। शंकरद्वारा यो आसुरी सृष्टि समाप्त हुन्छ। बुद्धिमा यही विचार चलिरहन्छ। धेरै खुशी रहनु पर्छ। बाबाले लकेट पनि बनाउन लगाइरहनु भएको छ, जसबाट तिमीले धेरै सजिलो सँग सम्झाउन सक्छौ। ब्यागमा पनि यो चित्र लगाउन सक्छौ। त्रिमूर्ति र चक्र। हुन त लक्ष्मी-नारायणको चित्रमा पनि सबै छ। कृष्णकोमा पनि छ, केवल चक्रमा छैन। एउटा चित्रमा सबै कुरा कहाँ राख्न सकिन्छ र? त्यसैले त्यो फेरि सम्झाइन्छ। बाबाको बुद्धि सारा दिन चलिरहन्छ— लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर धेरै राम्रो बनाउँछन्। कृष्णको मन्दिर पनि धेरै राम्रो बनेका छन्। तर यो कसैलाई थाहा नै छैन— यी लक्ष्मी-नारायण वा राधा-कृष्ण को हुन्? तिमीलाई अहिले कति ज्ञान मिल्छ! कति खुशी हुनुपर्छ। जहाँ गएर पनि तिमी सेवा गर्न सक्छौ। श्रीनाथद्वारेमा पनि गएर सम्झाउन सक्छौ। ट्रस्टीलाई सम्झाऊ। क्यासेट लिएर गएर कुनै पनि ठूला मानिसलाई बजाएर सम्झाउनाले धेरै खुशी हुन्छन्। सम्झन्छन्— यो त भगवान् स्वयं रूप धारण गरेर सम्झाइरहनु भएको छ। कुनै-कुनै बच्चाहरूमा सेवाको धेरै सोख छ। तर ठूला-ठूलाको पासमा जाँदैनन्। जहाँ पनि गएर तिमी कुराकानी गर्न सक्छौ। खर्चको कुरा छैन। पहिले त उनीहरूले सम्झन्छन्— सायद यिनीहरू केही लिनको लागि आएका होलान्। सेवाको लागि अनेक प्रकारको युक्ति रचनुपर्छ। नत्र समय व्यर्थ जान्छ। हरेकले आफ्नो दिल सँग सोध्नुपर्छ। धेरै रहमदिल बनेर धेरैको कल्याण गर्नु छ। ज्ञानको स्वाद भएन भने रहमदिलको स्वाद आउँदैन। नत्र तिमी बच्चाहरूले धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छौ। बाबाले त सेवाको युक्तिहरू धेरै बताउनुहुन्छ। सुन्यो भागिहाल्यो, यदि फुर्सद छ भने। सेवाको धेरै सोख हुनुपर्छ। तब त उच्च पद पाउन सक्छौ। यस त्रिमूर्ति, चक्रमा धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छौ। विदेशी पनि कोही आए भने उनीहरूलाई सम्झाऊ। कति राम्रो ज्ञान छ। यो विश्वको इतिहास भूगोलको ज्ञान हो। संन्यासीहरू बाहिर जान्छन् भारतको प्राचीन राजयोगको ज्ञान दिन, तर उनीहरूले दिन सक्दैनन्। तिम्पो पासमा तथ्य चित्र सबै छन् तर सम्झाउने हिम्मत चाहिन्छ। प्रोजेक्टरमा पनि तिमीले सबै चित्र देखाएर ज्ञान दिएमा धेरै राम्रो हुन्छ। बेलायतमा पनि प्रोजेक्टरमा धेरै राम्रो ज्ञान दिन सक्छौ। उनीहरू सुनेर धेरै खुशी हुनेछन्। क्राइस्ट अहिले कहाँ छन् फेरि कहिले आउँछन्? उनीहरूलाई थाहा हुन्छ। ड्रामाको चक्रको ज्ञान त मिल्छ नि। साथमा प्रोजेक्टर छ भने त्यसमा धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छौ। यसमा कसैले मनाही गर्न सक्दैन। कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ, सबै स्लाइड लिएर जाऊ। अंग्रेजीमा भए त धेरै राम्रो हुन्छ। मेहनत पनि गर्नुपर्छ। सबैको बुद्धियोग शिवबाबा सँग लागोस् तब छिटो-छिटो स्थापना हुन्छ। बाबा पनि ड्रामा प्लान अनुसार सम्झाइरहनु हुन्छ। मत दिइरहनुहुन्छ। चीज लिनेवाला पनि धेरै समझदार, बुद्धिमान् चाहिन्छ। स्लाइडमा अक्षर धेरै स्पष्ट हुनुपर्छ, जसलाई मनुष्यले पढ्न सक्नु, हिन्दी इंग्लिस दुवै हुन्। ऊर्दू, मद्रासीमा पनि बनाउनु पर्छ। फेरि प्रोजेक्टरमा जहाँ पनि सम्झाउन सहज होस्।

आफूसमान बनाउने सेवा गर्नु छ तब राम्रो पद पाउने आशा हुन सक्छ। नत्र के पद मिल्छ। मनुष्य विचरा धेरै दुःखी छन्। बाबाको परिचय दिँदा खुशी हुन्छ नि। बाबालाई कहिल्यै देखेका पनि छैनन्। पत्रहरूमा लेख्छन्- बाबा म हजुरबाट अवश्य वर्सा लिनेछु। कति बाँधेली छन्। उनीहरू पनि तब छुट्न सक्छन् जब तिम्रो नाम निस्कन्छ, प्रभाव निस्कन्छ। आफ्ना साथीहरूलाई जेलबाट छुटाउनु छ। सेवा गरेनौ भने के पद पाउँछौ? अन्त्यमा सबै साक्षात्कार हुन्छ। फेरि आफूले गरेका कर्महरू सबै आउँछन्। बाबा साक्षात्कार गराइरहनुहुन्छ। बाबाको बनेर फेरि के-के डिससर्विस गन्थौ, फेरि पछुताउनु पर्छ। त्यसैले बाबा सम्झाइरहनु हुन्छ- सेवामा राम्रो सँग लाग। बाबालाई राम्रा-राम्रा बच्चीहरू चाहिन्छ- सेवा गर्नेवाला। विचार गर्नुपर्छ- बाबाको सेवामा के मदत गरूँ, जसद्वारा हाम्रो स्वराज्यको छिटै स्थापना होस्। सेवाको सोख हुनुपर्छ। सेवाधारी बच्चाहरूलाई पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बनाउन कति टाउको दुखाउनु पर्छ। कम कुरा होइन। बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ- हामी स्वर्गको वर्सा बाबाबाट लिइरहेका छौं। तर छ गुप्त। कर्मबन्धनको पनि हिसाब-किताब कति कडा छ, जसकारण पुरानो दुनियाँलाई भुल्दै न। व्यर्थमा गएर बुद्धियोग अल्झिन्छ। नयाँ दुनियाँमा लाग्दैन, यसलाई खोटो कर्म भनिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफूसमान बनाउने सेवा गर्नु छ। कुनै यस्तो कर्म गर्नु छैन, जसको सजाय खान परोस्। धेरै-धेरै मीठो बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।
- २) बाबाले हामीलाई चल-अचल (मुक्ति-जीवनमुक्ति) सम्पत्तिको मालिक बनाउनु हुन्छ- यसै खुशी र नशामा रहनु छ।

वरदान:- सर्व कर्मेन्द्रिहरूलाई ल र अर्डर अनुसार चलाउने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

मास्टर सर्वशक्तिमान् राजयोगी ऊ नै हो, जो राजा बनेर आफ्ना कर्मेन्द्रियरूपी प्रजालाई ल र अर्डर अनुसार चलाउँछ। जसरी राजाले राज्य दरबार लगाउँछन्, त्यस्तै तिमिले पनि आफ्नो राज्य कारोबारी कर्मेन्द्रियको नित्य दरबार लगाऊ र हालचाल सोध- कुनै पनि कर्मचारीले विरोध त गर्दैनन्, सबै कन्ट्रोलमा छन्? जो मास्टर सर्वशक्तिमान् छ, उसलाई एउटा पनि कर्मेन्द्रियले कहिल्यै धोका दिन सक्दैन। स्टप भनेपछि स्टप।

स्लोगन:- समयमा सबै शक्तिलाई कार्यमा लगाउनु नै मास्टर सर्वशक्तिमान् बन्नु हो।